

רשומות

הצעות חוק

16 ביוני 1976

1249

י"ח בסיון תשל"ו

עמוד

306	חוק ההתגוננות האזרחית (תיקון מס' 6), תשל"ו-1976
311	חוק מילנייה פיתוח (תיקון מס' 15), תשל"ו-1976
312	חוק שירות המדינה (גמלאות) (תיקון מס' 10) (תיקון), תשל"ו-1976

חוק ההתגוננות האזרחית (תיקון מס' 6), תשל"ו-1976

1. כסעף 14 לחוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א-1951 (להלן - החוק העיקרי), במקום סעיף קטן (ו) יבוא:

"(ו) בעל מפעל ובעל בית חייבים לעשות, כל אחד במקלטו, כל שינוי ותיקון כפי שדרשה בכתב הרשות המקומית, כדי לאפשר את השימוש במקלט בכל עת כמחסה מפני התקפה, ובלבד שלעשיית השינויים והתיקונים לא ייקבע זמן פחות מחמישה עשר יום מיום המצאת הדרישה."

2. סעיפים 14א ו-14ב לחוק העיקרי יסומנו כסדרם 14ב ו-14א ולפניהם יבוא:

14א. (א) בעל מפעל ודיירי בית חייבים לפנות, כל אחד מתוך המקלט של המפעל או הבית, את כל המיטלטלין שבו - למעט המיטלטלין של דיני ההתגוננות האזרחית חובה, או מותר, להחזיקם - לשמור על הנקיון בו ולהחזיקו במצב המאפשר את השימוש בו בכל עת כמחסה מפני התקפה.

דברי הסבר

מוצע על כן להביא במקום ההוראה האמורה הוראה אחרת שבה ייאמר רק זאת, שתחובה לעשות תיקונים ושינויים במקלט שבבית, המשכיתים בדרך כלל את המקלט ומעלים את ערך הנכס, תחול על בעל הבית.

בבית מגורים יהיה בעל הבית רשאי לגבות מדיירי הבית את חלקם בהוצאות בהתאם לסעיף 18 לחוק העיקרי, ואילו הוצאות על תיקונים ושינויים במקלט שבמפעל יוסיפו לחול במלואם על המחזיק בו.

סעיף 2 חובת החזקה שוטפת תחול במפעל, כמקרה דם, על בעל המפעל, שהוא לפי ההגדרה שבסעיף 11 מי שמחזיק במפעל, ואילו בבית מוצע להטיל על דיירי הבית המחזיקים בדירות שבו, ולא על בעל הבית כפי שהוטל בחוק העיקרי, שהרי המקלט נועד לשימושם וכל עיקר החובה אינו אלא שמירה על נקיון המקלט ופינוי המיטלטלין מתוכו (סעיף 14א (א) המוצע).

סעיף 15 (א) לחוק העיקרי קובע:

"(א) לא ישתמש אדם במקלט למטרה אחרת מאשר לחסות בו בשעת התקפה, אלא על פי רשיון מאת הרשות המוסמכת."

ביום 7.4.1975 מינה היועץ המשפטי לממשלה צוות של ארבעה משפטים - נציגי משרד הבטחון, הפרקליט הצבאי הראשי, משרד המשפטים ומשרד הפנים - שמתפקידו היה לבדוק אמצעים שיש לנקוט לייעול הפעלתם של חוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א-1951, והתקנות לפיו, לנוכח הקשיים שנתגלו בה.

המלצות הצוות, במידה שהן ענין לתיקון החוק, נוגעות בעיקר להחזקה תקינה של מקלטים. החוק המוצע יוצא בעקבות המלצות הצוות.

סעיף 1 סעיף 14 (ו) לחוק העיקרי מחייב החזקה תקינה של מקלטים, וזו לשונו:

"(ו) בעל בית ובעל מפעל חייבים להחזיק את מקלטם במצב המאפשר את השימוש בו למטרה שלה נועד בכל עת שיהיה צורך בכך, ולעשות כל תיקון ושינוי הנחוץ לשם מילוי חובה זו, כפי שידרשו בכתב על ידי הרשות המקומית, ובלבד שלעשיית אותם התיקונים והשינויים לא ייקבע זמן פחות מחמישה ימים מיום מסירת הדרישה."

החוק המוצע מבקש להפריד בין חובת החזקה שוטפת, שעיקרה שמירה על נקיון ופינוי מיטלטלין, לבין חובת תיקונים ושינויים במקלט.

1 ס"ח תשי"א, עמ' 78; תשכ"ד, עמ' 126; תשכ"ט, עמ' 156; תשל"ל, עמ' 139; תשל"ה, עמ' 220; תשל"ו, עמ' 194.

(ב) השתמש אדם במקלט מכוח רשיון לפי סעיף 15 (א), יחולו החובות לפי סעיף קטן (א) על המשתמש; אולם בכפוף לתנאי הרשיון וליאמור בסעיף 21 (ב) מותר לו להחזיק במקלט את המיטלטלין הדרושים לצורך המטרה שלמענה ניתן לו הרשיון.

(ג) היו מיטלטלין שבמקלט שייכים לאדם שאינו בעל המפעל או דייר מדיירי הבית ולא בעל רשיון כאמור בסעיף קטן (ב), תחול החובה לפנותם גם עליו.

(ד) החייב בפינויים של מיטלטלין לפי סעיף זה, לא ישא באחריות פלילית לפי חוק זה מחמת האיחור בפינוי בלבד; אך עליו הראיה שפינה את המיטלטלין.

(ה) לא פונה מקלט מיטלטלין בידי החייב בפינויים לפי סעיף זה, רשאים הרשות המקומית או עובד מעובדיה שראש הרשות הסמיכו לכך לפנותם מתוך המקלט, לאחר שניתנה לחייב הודעה על כך בכתב 15 ימים לפחות לפני המעשה; הפינוי שביצעו הרשות המקומית או עובד מעובדיה כאמור אינו גורע מאחריותו הפלילית והאזרחית של החייב בפינוי.

(ו) במיטלטלין שפוננו מהמקלט ינהגו לפי סעיף 21א; אולם הסמכות של ראש הג"א לפיו תהא גם לראש הרשות המקומית, למזכירה, לגזברה או למהנדסה, אם ראש הרשות הסמיכם לכך, וברשות שאיננה מועצה אזורית – לסגנו, ובמועצה אזורית – לסגן ראש הרשות שיקבע ראש הרשות.

דברי הסבר

הוראות סעיף 21א לחוק העיקרי (ראו דברי הסבר לסעיף 6 להלן) מופעלות עם הכרות מצב הכן בהתנגדות האזרחית, הניתנת בתקופת קרבות או בשעה שהיא ערב תקופת קרבות, ולפיהן ינהגו גם לגבי המיטלטלין שיפוננו מהמקלט בזמן רגיעה. סמכות ראש הג"א ומפקד הג"א מחוץ לענין קביעת מקום החסנה של מיטלטלין מפוזרים ולענין מתן הוראה למכירתם, תהיה נתונה גם לראש הרשות המקומית, לסגנו ולבעלי תפקידים טטוטוריים המנויים בסעיף 14א (ו) המוצע.

בבית הרשום כבית משותף לפי חוק המקרקעין, תשכ"ט-1969, מקלט הוא חלק מהרכוש המשותף, ולפי סעיף 58 לאותו חוק חייבים בעלי הדירות להשתתף בהוצאות הדרושות להחזקתו התקינה של הרכוש המשותף בהתאם לחלקם בו, וזאת אם נקבע בתקנון שיעור השתתפות אחר.

ההוראה המוצעת בסעיף 14א (ו) תסדיר את המפתח לחלוקת הוצאות החזקה שוטפת של המקלט בבית שאינו רשום כבית משותף לפי חוק המקרקעין.

לפי זה תחול חובת החזקה תקינה של המקלט גם על המשתמש בו מכוח רשיון כאמור; אלא שבנוסף למיטלטלין שחובה להחזיקם מכוח סעיף 19א יהא המשתמש רשאי להחזיק בו גם מיטלטלין הדרושים לקיום הפעילות שהורשה לה, ואם זורשה לקיים שם בית מלאכה או מועדון, רשאי הוא להחזיק את הריהוט הדרוש להם (סעיף 14א (ב) המוצע).

קבלן עשוי לעיתים, לאחר גמר הבנין, להשאיר בתוך המקלט שבו כלי עבודה או חמרים; כך מצוי שדייר שפינה דירתו בבית משאיר במקלט מיטלטלין שונים. מוצע להטיל את חובת הפינוי על בעלי המיטלטלין גם לאחר שחדלו מלהיות מחזיקים בבית או בחלק ממנו (סעיף 14א (ג) המוצע).

הרשות המקומית היא המופקדת על קיום החזקה תקינה של המקלט, וצ"ל כן, אם לא קיימו המחזיקים בבית או במפעל את התוונות המוטלות עליהם לפינוי מיטלטלין מתוך המקלט. רשאית הרשות המקומית לפנותם לאחר שנתנה להם אזהרה מתאימה; אך אין מעשי הרשות פוטרים את החייביו בפינוי מאחריותם הפלילית והאזרחית בשל מהדלם (סעיף 14א (ד) ו-(ה) המוצעים).

(ז) היו במבנה אחד כמה מפעלים, או היו בבית אחד כמה דיירים, והמבנה או הבית אינם רשומים כבית משותף לפי חוק המקרקעין, תשכ"ט-1969², יתחלקו ההוצאות הכרוכות בקיום חובת התחזוקה של המקלט, באין הסכם על כך, לפי הוראות אלה:

(1) במפעלים – בין בעליהם, לפי מספר העובדים המועסקים אצל כל אחד מהם בשעת קיום החובה;

(2) בבית – בין הדיירים שבו, לפי מספר החדרים שבכל זירה.

(ח) לענין סעיף זה דינו של בעל בית הגר בעצמו בביתו או בחלק ממנו או המחזיק בו בפועל, כדין דייר.

3. תיקון סעיף 120 (א) האמור בסעיף 120 לחוק העיקרי יסומן "(א)", ובסוף פסקה (2) שבו יבוא "(להלן – הרשות הקובעת)".

(ב) בסעיף 120 לחוק העיקרי, בסופו יבוא:

"(ב) שר הבטחון רשאי להורות בצו שהרשות הקובעת תחזיק ותתקן, במקום בעל מפעל, כל ציוד שבעל המפעל חייב להחזיקו ולהתקן קיבו על פי האמור בסעיף קטן (א)."

4. תיקון סעיף 20 בסעיף 20 לחוק העיקרי, במקום "הרשות המוסמכת", בכל מקום שמדובר בה ובניבים הנגזרים ממנה, יבוא "הרשות הקובעת".

5. תוספת סעיפים 20 סעיף 20 לחוק העיקרי יסומן 20"ב ולפניו יבוא:

20"ב. שר הבטחון רשאי בצו להורות שציוד או סוגי ציוד שנועדו לדעתו לצרכי התגוננות האזרחית של כמה מפעלים שאינם במבנה אחד יירכשו, יותקנו, יופעלו או יוחזקו, כפי שיפרט בצו ובמועד שיקבע בו, בידי אחד מבעלי המפעלים או בידי הרשות הקובעת; הוטל ביצועו של הצו על בעל מפעל, יחול סעיף 20ח.

"ציוד במפעלים שאינם במבנה אחד"

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 20 קובע הוראות בדבר אופן גביית ההוצאות הכרוכות בהתקנת הציוד ובהחזקתו ובדבר חלוקתן בין בעלי המפעלים המצויים כאמור במבנה אחד, בהעדר הסכם ביניהם על כך.

התברר שיש סוגי ציוד שנועדו לשרת מספר מפעלים שאינם מצויים במבנה אחד, ובהוראות החוק הקיימות חסרה הסמכות לחייב את אחד מבעלי המפעלים הנוגד עים בדבר לרכוש את הציוד, להתקינו, להפעילו ולהחזיקו. כן חסרה הוראות בדבר אופן חלוקת הוצאות רכישתו של הציוד, התקנתו, הפעלתו והחזקתו בין בעלי המפעלים שהציוד נועד לשרת אותם.

סעיפים מוצע כי לשר הבטחון תהיה סמכות להורות 3 ו-4 לרשות הקובעת להתקין ולהחזיק ציוד במקום בעל המפעל. תפקידה הרגיל של רשות קובעת היא לקבוע את פרטי הציוד וסוגיו שיחול עליהם חיוב להחזיקם ולהתקנם לצרכי התגוננות אזרחית.

סעיף 5 בסעיף 120 לחוק העיקרי הוקנתה לשר הבטחון הסמכות להתקין תקנות הבאות לחייב בעלי מפעלים להתקין ולהחזיק במפעלם ציוד לצרכי התגוננות אזרחית, ובמספר מפעלים המצויים במבנה אחד – גם להועיד את הציוד לשרת את כלל המפעלים האלה או חלק מהם ואת עובדיהם.

² ס"ח תשכ"ט, עמ' 259.

20יא. ביצועה הרשות הקובעת צו לפי סעיף 20(ב) או 20, רשאית היא לגבות את הוצאות הביצוע מבעל המפעל הנוגע בדבר, ואם היו נוגעים בדבר כמה מפעלים – מכל אחד מבעליהם חלק מההוצאות שיחסו לסך כל ההוצאות כחיס מספר העובדים המועסקים במפעלו בשעת מתן הצו למספר כל העובדים המועסקים אותה שעה בכל המפעלים הנוגעים בדבר; על גביית ההוצאות תחול פקודת המסים (גביה) 3.

תיקון סעיף 21א

6. בסעיף 21א לחוק העיקרי –

(1) בפסקה (2), המלים "על חשבון הבעלים" – יימחקו;

דברי הסבר

(1) באין הסכם בין כל בעלי המפעלים הנוגעים בדבר על שיעור ההוצאות של קיום החיוב, על חלקן של כל אחד מהם בהוצאות אלה ועל מועד תשלומן, רשאי בעל המפעל שהוטל עליו החיוב להודיע בכך תב על העדר הסכם לרשות המוסמכת במועד שנקבע בתקנות או על פיהן, ומשעשה כן רשאי הוא שלא לקיים את החיוב במידה שלא שולם לו חלקם של יתר בעלי המפעלים בהוצאות המשוערות של קיום החיוב כפי שאישרה אותן הרשות המוסמכת;

(2) נמסרה לרשות המוסמכת הודעה בעל מפעל לפי סעיף זה, רשאית היא למנות אדם, לרבות אותו בעל מפעל עצמו (להלן – נובה), לגבות את חלקם של יתר בעלי המפעלים הנוגעים בדבר בהוצאות המשוערות כפי שאושרו לפי סעיף זה, ולתת לנובה הוראות לגביה ולמסירת הפדיון לידי בעל המפעל שעליו הוטל החיוב;

(3) היתה הרשות המוסמכת סבורה כי גביית חלקיהם של בעלי המפעלים החייבים להשתתף בהוצאות המשוערות כאמור כרוכה בטרחת רבה, רשאית היא לקבוע כי הנובה וכאי לשכר גביה, בשיעור שתקבע, ודין השכר, לענין גבייתו, כדין ההוצאות;

(4) אישרה הרשות המוסמכת בתעודה את הסכום הניתן לגביה מבעל מפעל פלוני לפי סעיף זה, יחולו על גביית הסכום שאושר כאמור הוראות פקודת המסים (גביה), למעט סעיף 12 שבה.

כדוגמה לציוד מאותו סוג שיש להתקינו באתר המפעלים המצויים במרכז תעשייתי, כדאי להזכיר צופר, הנועד להשמיץ את אותות האזעקה והארגועה לעובדי המפעלים שבסביבתו. דוגמאות נוספות לציוד משותף שנועד לשרת מספר מפעלים הן מכונת כיבוי, גרור כיבוי, ומכונת חילוץ.

אותות האזעקה והארגועה המושמעים על ידי מערכת הצפירה הכללית אינם מגיעים לאזניהם של עובדי המפעלים המצויים באזורי תעשייה או במקומות אחרים, בגלל ריחוקם של המפעלים ממרכזי האוכלוסיה או בגלל אופיים המיוחד (רעש מכונות או איטום הקירות כלפי חוץ).

על כן מוצע להקנות לשר הבטחון את הסמכות לחייב קבוצת מפעלים הנמצאים באזור צפירה אחד להתקין צופר משותף, אם ימצא כי הנסיבות מצדיקות זאת. כאשר הצופר נועד להפעיל מקומית בידי המפעל, אין מגיעה לכך שהמפעל ירכוש אותו, יתקינו, יפעילו ויחזיקו בעצמו. אולם ככל שיש צורך בהפעלת הצופר מרחוק, באמצעות מרכזיה אווירית או מרחבית (ובעתיד ייתכן גם ארצות), יש הכרח בכך – בשל אופיה המיוחד של המערכת וסודיותה – שרכישת הצופר ומיתקן הפעלתו, התקנתם והחזקתם יבוצעו בידי הרשות הקובעת שנתמנתה לפי סעיף 20 לחוק העיקרי (ראה דברי הסבר לסעיפים 3 ו-4).

דרכי גביית ההוצאות הכרוכות ברכישה והתקנה של הציוד המשותף יהיו דומות לאלה שנקבעו בסעיף 20 לחוק העיקרי לגבי התקנה והחזקה של ציוד שנועד לשרת מספר מפעלים המצויים במבנה אחד.

ואלה הוראות סעיף 20ח:

20ח. הוטל לפי סעיף 20(1) על בעל מפעל חיוב בדבר החזקת ציוד או התקנתו ובדבר אימוני עובדים על מנת שישרתו גם מפעלים אחרים שבאותו מבנה, יחולו הוראות אלה:

3 חוקי איי, כרך 11 עמ' 1374.

(2) אחרי פסקה (4) יבוא:

"(4א) הוצאות הפיגוי, ההחסנה, ההודעה והמכירה לפי סעיף זה יחולו על בעלי המיטלטלין";

(3) בפסקה (5), אחרי "שהוצאות" יבוא "הפיגוי".

7. ברשות מקומית כאמור בחוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהור נתם), תשל"ה-1975, יבוא לענין סעיף 14א (1) לחוק העיקרי, עד לבחירתו הראשונה של ראש הרשות לפי אותו חוק, במקום סגנו כאמור באותו חוק – סגן ראש הרשות שיקבע ראש הרשות.

הוראת מעבר

ד ב נ י ה ס ב ו

משכון, שעבוד ועיקול שהיו רובצים עליהם ערב המכירה, ולאחר שהוצאות ההחסנה, ההודעה והמכירה יגזרו מדמי המכר, יחולו המשכון, השעבוד או העיקול על דמי המכר, והעודף ישולם לבעלי המיטלטלין על פי דרישתם;

(6) הודעה על החסנה לפי סעיף זה שהומצאה נאחת הדרכים האמורות בסעיף 23 (ג), רואים אותה בכל מקרה, ועל אף האמור באותו סעיף, כאילו הומצאה במועד הקבוע בו והגיעה לידיעתו של הנוגע בדבר;

(7) שום דבר בסעיף זה לא יתפרש כאילו בא לגרוע מאחריותו הפלילית והאזרחית של בעל המיטלטלין על אי-פיגויים.

התיקונים המוצעים באים להבהיר כי בכל מקרה כאמור בסעיף זה יהיו הוצאות הפיגוי, ההחסנה, ההודעה והמכירה על חשבון בעל המיטלטלין.

(2) לא היו נוכחים, יוחסנו המיטלטלין על חשבון הבעלים במקום שקבע אותו ראש הגיא או מפקד הגיא מחוזי, אולם אם היו המיטלטלין פסידיים, רעיי לים או מסוכנים מבחינה אחרת, ינהג בהם מבצע הפיגוי בדרך הנראית לו בנסיבות הענין כמתאימה ביותר למניעת נזק לבעליהם או להקטנתו, לרבות מכירתם;

(3) על נקיטת אמצעי הטיפול במיטלטלין שפוגו, כאמור בסעיף זה, תומצא הודעה לבעליהם; הודעה על החסנתם תפרש גם את הסמכות למכור אותם כאמור בסעיף זה;

(4) מיטלטלין שהוחסנו לפי סעיף זה ולא פוגו על ידי בעליהם ממקום החסנתם תוך שלושים יום מיום המצאת ההודעה על החסנה, מותר למכרם על פי הוראות ראש הגיא או מפקד הגיא מחוזי;

(5) כדי להסיר ספק נאמר בזה שמיטלטלין שנמכרו לפי סעיף זה יעמדו לקנין הקונה כשהם נקיים מכל

חוק מילווה פיתוח (תיקון מס' 15), תשל"ו-1976

1. בסעיף 6 לחוק מילווה פיתוח, תשל"ו-1960: (להלן - החוק העיקרי), האמור תיקון סעיף 6 בפסקה (3) יסומן "(4)", ולפניו יבוא:

"(3) שאיגרות החוב יימכרו רק למוסד בנקאי כמשמעותו בחוק בנק ישראל, תשי"ד-1954, לקופת גמל כמשמעותה בסעיף 47 לפקודת מס הכנסה¹ או לסוג פלוני של קופות גמל כאמור."

2. בסעיף 8 לחוק העיקרי, במקום "סעיף 6 (3)" יבוא "סעיף 6 (4)". תיקון סעיף 8

דברי הסבר

מטרת החוק האמור היתה להבטיח שאיגרות חוב בתנאים מיוחדים, המיועדות לכיסוי תכניות חסכון לקר-פוט גמל, לא יועברו למשקיעים אחרים.

הועלה ספק לגבי סמכותו של שר האוצר לקבוע לגבי כל סדרה את סוגי הרוכשים האפשריים. התיקון המוצע בא כדי להסיר ספק זה.

בחוק מילווה פיתוח (תיקון מס' 14), תשל"ו-1976, הוסמך שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לקבוע לגבי כל סדרה של איגרות חוב המוצאת לפי החוק העיקרי, שאיגרות החוב לא יהיו סחירות ולא יהיו ניתנות לשיעבוד ולהעברה למעט העברות מכוח הדין, או שיהיו סחירות וניתנות לשיעבוד ולהעברה באופן חלקי בלבד, לפי תנאים שייקבעו.

1 ס"ח תשי"ך, עמ' 77; תשל"ו, עמ' 91.

2 ס"ח תשי"ד, עמ' 92; תשל"ל, עמ' 125.

3 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח תשל"ה, עמ' 168.

חוק שירות המדינה (גמלאות) (תיקון מס' 10) (תיקון), תשל"ו-1976

1. במקום סעיף 2 לחוק שירות המדינה (גמלאות) (תיקון מס' 10), תשל"ו-1976,
יבוא:

2. (א) הוראות חוק זה יחולו לגבי הזמן שלאחר כ"ג בכסלו תשל"ו
"תחולה והוראת מעבר" (27 בנובמבר 1975), גם על מי שפרש משירות המדינה לפני התאריך
האמור ועל שאיריו.

(ב) תנאים ושיעור שקבעה אותם הממשלה לפני פרסומו של חוק
זה לענין השימוש בסמכויות נציגי השירות לפי סעיף 100 לחוק העיקרי,
דינם כדין תנאים שנקבעו לפי סעיף 100 (ב) לחוק העיקרי כנוסחו בחוק
זה."

ד ב ר י ה ס ב ר

בתיקון החוק שנתקבל בכנסת לא נכללה הוראת
מעבר להחיל את החוק גם על עובדים שפרשו לפני כני-
סת החוק לתוקף ועל שאיריהם. מאחר שלא היתה כוונה-
ואף אין זה צודק - לקפח את אלה שפרשו, באה הצעת
החוק הזאת וקובעת הוראות מעבר לגבי עובדים שפרשו
לפני פרסום תיקון החוק ביום 27.11.1975 ושאידיהם.

סעיף קטן (ב) בא לקבוע שנציגי השירות ישמשו בסמ-
כויות שיש לו לגבי עובדים שפרשו ושאידיהם על פי
התנאים והשיעורים שקבעה הממשלה לפני פרסומו של
תיקון החוק ביום האמור.

חוק שירות המדינה (גמלאות) (תיקון מס' 10), תשל"ו-
1975, שנתקבל בכנסת ביום 18.11.75, הסיר מגבלה
שהיתה קיימת בסעיף 100 לחוק העיקרי, אשר לפיה
רק עובד שנתקבל לשירות המדינה לאחר גיל 40 יהיה
זכאי להקלות, בתנאים שקבעה הממשלה, לגבי חישוב
תקופת השירות. לאחר התיקון שנתקבל בכנסת, גם
העובדים אשר נתקבלו לשירות המדינה לפני גיל 40
יהיו זכאים להקלות וגם לגביהם תובא בחשבון תקופת
פעילות ציונית בחוץ לארץ, פעילות או עבודה בעדה
החינוך העברי בחוץ לארץ, שירות במהתרת, שלילת
שירות כאסיר ציון ועוד.

חברי הכנסת ש' ארבל, א. ל. מוזלינו ומ' ורסמן

1 ס"ח 784, תשל"ו, עמ' 10.